

מסורת הש"ס

(א) [עירובין עב: ב"ה: ב:]
קדושין ס: גיטין מא: עד:
חולין נח: נדה נט: א:] (ב) [פ:]
על זה כתב רש"י ב"ה: ד"ה:
התירו ועי' כ"י פ"מ"ב
(ג) [ה"א:] (ד) [ביתמס' קהל: חולין
מג:] (ד) [ועי' חוס' סנהדרין
כב: ד"ה ארבעים] (ה) [נדה
כב: כח: לא: ע"ה:] (ו) [לקמן
סג: סנהדרין ע"ה:] (ז) [גיטין
נה: ה:] (ח) [לעיל ע"ה: כתובות ח:
ט:] (ט) [ב"ק פ"ה:]

גליון הש"ס

גמ' בזה דהתירא ב' עי'
רש"ל פסחים ק"ב ע"א ד"ה
להודיען כמו ועי' א"ר סי'
כז: שם כל היכי דדרשת
להאי קרא. כעין זה לקמן סג
ע"א: רש"י ד"ה שלא היא
סנדל. שלא תתעבר. עי'
מה דף כה ע"ב מוס' ד"ה
קמ"ל:

הגהות הער"א

תפלה מועלת: שלא יהא סנדל. * שלח
תתעבר אשתו ולד אחר ויהיה פוחת
אורחו של ראשון ודומה לדג של ים
ששמו סנדל. הכי אמרינן במס'
גדה (דף כה:) סנדל דומה לסנדל

לעזי רעס"י

לימ"ץ [לימור"ן]. רפ"ש,
בוץ.

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חנאל

וְדַקְנָה וְחוֹר וְקֵנָה דְּבָרֵי הַכֹּל אֵין לָרִיד לְבָרֵךְ. דִּהָא רַבִּי יוֹחָנָן לֹא מְכַלְכֵּל דְּבִי יֵשׁ לוֹ וְקֵנָה דְּבָרֵי הַכֹּל לָרִיד לְבָרֵךְ. דִּהָא רַב הוּא אֵין אִמֵּר אֵין לָרִיד לְבָרֵךְ אֲלֵא דְקֵנָה וְחוֹר וְקֵנָה לֵיכֵא חֲדוּשׁ כֻּלָּא אֲבָל יֵשׁ לוֹ וְקֵנָה לֵיכֵא חֲדוּשׁ מוֹדֵה הוּא לְדַרְכֵּי צִיּוֹן כִּד וְצִיּוֹן כִּד. צִיּוֹן שֵׁשׁ שָׁחִין לִי שָׁחִין לִי וְהוֹלִי וְלֹא קֵנָה וְהִרְאֵשׁוּנִים וְעִשְׂבוּי קֵנָה לָרִיד לְבָרֵךְ. אֲלֵא כִּד מֵאִיר וְלֹא כִרְבִי יְהוֹדָה.

מכלל דכי קנה וחזר וקנה דברי הכל אין צריך לברך וא"ר אמר רב הונא לא שנו אלא שלא קנה וחזר וקנה אבל קנה וחזר וקנה אין צריך לברך ור' יוחנן אמר "אפילו קנה וחזר וקנה צריך לברך מכלל דכי יש לו וקנה דברי הכל צריך לברך מיתבי בנה בית חדש ואין לו כיוצא בו קנה כלים חדשים ואין לו כיוצא בהם צריך לברך יש לו כיוצא בהם אין צריך לברך דברי ר"מ ר' יהודה אומר בין כך ובין כך צריך לברך בשלמא ללישנא קמא רב הונא כר"מ ורבי יוחנן כרבי יהודה אלא ללישנא בתרא בשלמא רב הונא כרבי יהודה אלא רבי יוחנן דאמר כמאן לא כר"מ ולא כרבי יהודה אמר לך רבי יוחנן הוא הדין דלרבי יהודה קנה וחזר וקנה גמי צריך לברך והא דקא מיפלגי ביש לו וקנה להודיעך כחו דר"מ דאפי' קנה ויש לו אין צריך לברך וכל שכן קנה וחזר וקנה דאין צריך לברך ולפלגו במנה וחזר

ש'ל ים ומתחתלו וּלד היה אֵלֶּה שְׁנֵרָף מֶשֶׁל לְאֶדֶם סָטֶר אֶת חֲצִירוֹ
וְהַחֲצִיר נֹרֵמוֹ לְאֶחָדֵי: וְיִי מִהֵנִי תַפְלֵה לִנְכֹר אֶפִּילוֹ בְּתוֹךְ אֲרֻבִּים
יּוֹם וְהֵלֶּה הַדָּבָר תִּלְוִי בְּהִזְרָעָה תַחֲלֵה: הִכִּי גִרְסִינָן מִשְׁכַּחַת לֵיה
דְּמַהֲיֵי־אֵל כְּגוֹן שֶׁהִזְרִיעוּ שְׁנֵיהֶם בְּצֵם אֶחָד: כִּי לֵהִי דִרְשָׁם לֵיה
לְהֵאִיר קֶרֶב. מְדַרְשֵׁי לְחֵלֶּד מִשְׁמַעוֹת:

וְסוֹפֵיהֶם לְרִשְׁיָהּ מַדְרִישׁ. מִי שֶׁנֶּחֱנֵךְ
צוּ בְּעוֹת צִי" מִשְׁמוּעָה רַעָה לֹא
יֵרָא: **בְּדַרְכֵי טוֹרָה כְּפִי.** אֲשֶׁר
אִדָּם מִפֶּחַד תְּמִיד שֶׁמֶה תִּשְׁתַּחֲוֶה
נִמְנָו שֶׁמֶתוֹךְ כִּךְ הוּא מַחְזִיר לְשׁוֹתָם
מִיָּד: **טָנוּ רַבָּנִן.** בֵּן עוֹזֵר אֲמָרָה
אֲמָר שָׁמַיִם בְּנִינְטוֹם וְשָׁמַיִם
יִשְׁתַּחֲוֶה: **לֵיט אֵל נָה.** זִכָּרָה בְּעֵמֶל
לֹא יִשְׁעֶה אִל אִם פֶּשַׁע כִּבֵּר אֵל יִכְסֹם
מִקּוֹם סִכְנָה: **צִי צִנִּי.** בֵּית הַמֶּרְחֵץ:
חֲפִירָה שֶׁהַמַּיִם נּוֹפְלִים
מִתּוֹכָה וְצִנִּי אִדָּם רּוֹחִים עַל גְּבִי
וְקֹרָה שַׁעַל גְּבִי: **בָּחַד אֲצִירָה.**
וְחֻצוֹ הַחוּץ אֶחָד אִל שְׁנַיִם וְהָ
וְהָ הַחוּץ עַד מֵאָה וְאַחַד: **הֵיטוּ**
רַבִּי אַחָא. דְּבַעֵי אֲדוּדֵי שְׁוֹאֲלָתִי
שָׁלוֹם: **שֶׁאֵין דֶּרֶךְ שֶׁל צִנִּי אִדָּם**
גו'. כְּלוֹמַר לֹא הִיָּה לָהֶם לְעֹסֶק
רַפּוּאוֹת אֲלֵא לְבָקֶשׁ רַחֲמִים:
הַתְּכַדָּו

תורה אור השלם

1. ואחר ילדה בת ותקרא
שמה דיקה:
2. דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזריע
ילדה וקטמה שבעת
מים כימי נדת וזהה
תקמא:
3. משמועה רעה לא יקרא
בכון ולא בשטח כי
4. פחדו כיצון חטאים
תזריע רעה חפנים מי יגור
לנו אש אוכלת מי יגור לנו
מקרי עולם:

ישעיהו לג יד
 5. אֲשֶׁר אֶדָם מִפְּחוֹת תְּמִיד
 מִקְשָׁה לְבוֹ פֶּה רָעָה:
 6. יִשְׁלַח כַּח
 7. בִּי פֶחַד פִּחְדֵּי וַיֹּאמְרֵי
 אֲשֶׁר יִגְרִיתִי יְבֵא לִי:
 8. לֹא לִי זֶה עֲבָאוֹת הוֹתִיר
 וְלֹא שִׁירֵי כִמְעֵט כִּסְדֹם
 הֵינִי לְעִמּוּדָה בְּמִצְוֵה:
 9. אֲבִיב אֶט
 10. אִם יִקְוֶה וְהִתְהַלֵּךְ בְּחוּץ
 עַל מִשְׁעָנֹתָ וְנִקְהָ הַמִּזְבֵּחַ
 דִּקְשָׁתָהּ יִתֵּן וְרָפָא יִרְפָּא:
 תְּחִלָּה נִי אֶט

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

ואלו שהכנסתו שלום וכן בציאה. **הנכנס** לבית הכנסת אומר התכבדו מכובדים קדושים משרתי יי' עז שאנא, שיה דרך בני אדם. כי נפיק מברך אשר יצר האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים אומר יהי רצון מלפניך יי' אלו שתצילנו ומורינו ומורינו ואל יארגע בי דבר קלקלה אשר הצלתני מן האור. **הנכנס** להקים את אומר יהי רצון מלפניך יי' אלו שיהיה עסקו לו לה רחמן אתה. כי נאפיק אנא, אמר רבא בריך רופא אנא.

יידן לברך אלא שלא קנה כיצוא בהו, אבל קנה כיצוא אין צריך לברך, ודייקינן מינה אם
נתינת אצילו אין צריך לברך, כל שכן מי שיש אצולו עכשיו כיצוא בהו שאין צריך לברך, נמצא
והוחתן דאמר אפילו קנה כיצוא בהו ויש לו כיצוא בהו צריך לברך כמאן, לא כר' מאיר, וצריך
לברך בהו אין צריך לברך, ולא כר' יהודה רה"ר (ויהודה כמ"ס כיצוא בהו אין צריך
לברך) ויהוה סבר אפילו קנה וחזר וקנה כיצוא בהו צריך לברך, והוא קנה מיפליג ביש לו